

Verslag reis Oekraïne Okt/Nov 2014

Doel van deze reis:

- Nelleke wegbrengen naar Turya Bystra voor het begeleiden van Mischa met therapie (zie verslag Nelleke) en het observeren van Julia en Warsawa, de twee blinde meisjes in Paroschkawa. (zie verslag Nelleke)
- Gesprek met Ds. Petja over het onderwijs onder de zigeuner kinderen in Paroschkawa.
- Het bezoeken van vluchtelingen in Belia Tserkwa (nabij Kiev) en Merefa (40 km onder Charkov).
- Zien of er haalbare projecten zijn voor Mir Wam t.b.v. kerkbouw of andere noden.

Maandag 27 Oktober om 04.00 bij Nelleke in Kloetinge samen begonnen met Psalm 121 en gebed. Om 07.30 waren we in Gummersbach waar we gezamenlijk met de medewerkers van Fr-D hebben gegeten. Om 08.00 uur de week opening. Vasily opent met markus 14:38. Op de gebruikelijke wijze worden de zorgen en de noden de Heere opgedragen. Ook wordt er samen een zegen gevraagd voor onze reis.

Mijn auto was helemaal afgeladen met Rijst, Bloem, Zonnebloemolie, Brinta e.d. Spullen die Nelleke verzameld had voor de noodlijdenden in de Oekraïne. Gelukkig was er ook nog wat ruimte voor onze eigen spullen. In Gummersbach hebben we alles overgeladen in de VW Combo van Fr-D waarmee we verder zouden reizen. Alle ruimte die open was is opgevuld door Jacob.

Om 10.00 uur vertrokken. Via Duitsland, Polen, Slowakije, Oekraïne. De reis is voorspoedig verlopen. Ook de grensovergang Slowakije –Oekraïne verliep goed. Reden tot dankbaarheid gezien ook de lectuur en andere zaken die we bij ons hadden.

Als volgt wil ik bovenstaande punten nader toelichten.

Mischa:

Nelleke heeft in Turya Bystra 8 dagen intensief training gegeven aan Mischa. Als hij het zelf verder ook goed oppakt verwacht ze in januari wel resultaat. (zie verder verslag Nelleke)

Julia en Warsawa:

Nelleke is drie keer bij Julia en Warsawa geweest. (Zie haar verslag).

Voor Mir Wam is in mijn ogen nu de vraag: **Hoe verder?**

Op welk haalbaar niveau kunnen we Julia en Warsawa krijgen en op welke wijze? Welk doel kunnen we ons in de toekomst met hen voor ogen stellen. In onze ogen (Nelleke / Jan) helpt het niet als we iemand uit Nederland hier bv 3 maanden naar toe laten gaan om consequent en structureel therapie te geven aan de meisjes, zonder dat we iemand van de eigen plaatselijke bevolking in dit traject mee nemen.

Een vers wat Jacob verschillende keren onderweg heeft gezongen is als volgt:

Er zit een blinde mens met uitgestrekte hand.
Hij heeft geen broeder en geen vriend die hem kan helpen.
Dit heeft hem veel gekweld in lichaam, hart en ziel.
Maar toen is Jezus in zijn leven gekomen.
De duisternis moest wijken.
Waar Jezus komt wordt alles vervuld met Vrede.
Alles ademt dan Vrede uit.
De angst vliet weg, de droefheid verzacht en de tranen drogen op.
Waar Jezus komt wijkt de duisternis en in de ziel komt de kracht en liefde van boven.

Onderwijs Zigeuner kinderen Paroschkawa.

Tot een gesprek met Ds. Petja is het niet gekomen. Ds. Viktor vertelde me dat er een nieuwe wet is ingetreden die alle kinderen in de Oekraïne verplicht om naar school te gaan. Doen ze dit niet dan krijgen ze geen kinderbijslag voor deze kinderen. Dit blijkt wel ingrijpend te zijn omdat de kinderbijslag best wel hoog is. De schriftelijke aanvraag die door Ds. Petja aan Mir Wam is gestuurd wil hij zelf wel overeind houden, maar Viktor heeft hem al aangegeven dat dit gezien het bedrag zeker geen haalbare zaak is en ook niet nodig. Ds. Viktor gaf aan dat in de zondagse diensten onder de zigeuners, veel aandacht besteedt wordt en besteed zal worden aan het christelijke onderwijs aan de jeugd. De geestelijke opvoeding is een taak en plicht van de gemeente. Viktor gaf ook aan dat de zigeuners zelf dit onderwijs willen geven en dat ze niet willen dat dit gebeurt door b.v. de dochters van Viktor of in elk geval daar veel moeite mee hebben.

Op het onderwerp Onderwijs kom ik straks bij Merefa nog even op terug.

Humanitaire goederen/ Vluchtelingen

In Belia Tserkwa woont **Vitalek** die door de broeder raad van de Niet geregistreerde Baptisten verantwoordelijk gesteld is voor de verdeling van de humanitaire goederen die vanuit Duitsland en Nederland naar Belia Tserkwa komen. Nu ook voor de verdeling onder de vluchtelingen. Met hem

zijn we samen met Jacob en een bus vol humanitaire goederen naar Merefa geweest. Merefa ligt ongeveer 40 km onder Charkov in het Oosten van de Oekraïne.

Vluchtelingen in Belia Tserkwa (B.T).

In samenwerking met Fr-D heeft de christelijke gemeente van B.T een oud ziekenhuis ingericht als onderkomen voor vluchtelingen uit het oorlogsgebied. Er waren in eerste instantie 140 mensen ondergebracht. Nu zijn er nog 10 families (ouders) en 50 kinderen. Het was erg mooi weer toen we er waren. De kinderen spelen en hebben dan ook minder erg in de situatie waarin ze verkeren. De ouderen zijn elke dag druk met eten klaar maken, kleren wassen en de dagelijkse zorg zoals onderwijs voor de kinderen. Vlakbij stroomt een rivier waar ze afgelopen week een behoorlijke snoek hebben gevangen.

We hadden een gesprek met “de oudste” broeder die in het ziekenhuis verantwoordelijk is. Dr Oleg Stroev uit khartsyzk, een plaats tussen Donetsk en Loechansk. Met de winter in het vooruitzicht zouden de ouderen graag terug willen naar hun eigen huizen. 14 dagen geleden is hij terug geweest naar zijn huis om te zien of dit mogelijk zou zijn. 30 tot 40 km bij hen vandaan was het front opgebouwd. Het is te gevaarlijk om dan terug te gaan. Zijn Dokters Praktijk vond hij geheel leeggeroofd terug. Hoogwaardige MRI apparatuur en al zijn instrumenten hebben ze meegenomen. Terug gekomen in het ziekenhuis te B.T hebben ze de zaak verder ingericht met gasflessen voor de keuken en de voorziening van de kachels zodat ze bereid staan, hier de winter door te brengen. Afgelopen week was Oleg in het nabij liggende dorp een kachel wezen maken om zo toch wat in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien.

Kiev

Onderweg naar Merefa had Vitalek in Kiev nog een afspraak met een broeder.

Het leven in een grote stad als Kiev gaat zijn dagelijkse gang. In heel de stad, grote winkels en op straat merk je niets dat er een oorlog aan de gang is in Oekraïne. Het oorlogsgebied ligt hier tussen de 700 en 800 km vandaan. Een mooi kostuum voor de zondag is hier te koop voor omgerekend € 41,00. Het werkte bij Vitalek en mij best op de lach spieren hoe Jacob het hier presteerde om voor € 26,00 een prachtige zondagse broek met overhemd te kopen, en voor hetzelfde geld deze broek in tijd van 10 minuten nog liet vermaken omdat hij in de lengte te lang was.

Onderweg naar Merefa.

Onderweg worden we gebeld door Nelleke. Zij heeft een probleem. De vele goederen die ze heeft meegekregen voor de zigeuners heeft ze verdeelt in 39 pakketten. Voor elke Zigeuner familie een pakket. Ze heeft beloofd aan haar eigen familie dit persoonlijk uit te delen en hiervan foto's te maken. Nu heeft Ds. Petja gebeld en gezegd dat Nelleke al de pakketten bij hem thuis moet zetten en dan zal hij zorgen voor de verdere verdeling. Dit is Nelleke dus echt niet van plan. Hoe dit opgelost? Via Jacob en Tanja geven we door dat ze met Petja moeten bellen en zeggen dat als Nelleke deze pakketten niet persoonlijk uit mag delen dat we dan wel een andere plaats weten te vinden waar de nood hoog is en waar dit wel kan. Morrend geeft Petja daarna toestemming om de pakketten na de kerkdienst uit te delen. Nelleke heeft dit met vreugde mogen doen. (zie foto,s Nelleke)

Merefa:

Merefa is voor ons een bekende plaats omdat Hans Struik en ik daar vanaf het jaar 2000 tot 2005 een landbouw project hebben begeleid voor Stichting Rentmeester, Stichting van de Berg en Stichting Friedensstimme Nederland.

Merefa heeft voor de niet geregistreerde gemeenten in het Oosten een centrale ligging. Hier komen we aan bij Mischa Wolotsjin. Mischa (47 jaar) is als diaken verantwoordelijk gesteld door de kerkelijke gemeente van Merefa voor de vluchtelingen in dit gebied wat ongeveer 300 km vanaf Donetsk ligt. Op dat ogenblik zijn er 60 tot 70 vluchtelingen waar zij de zorg voor dragen. De achterliggende tijd was Merefa vaak een tussenstation voor de vele vluchtelingen. Na enige tijd daar te zijn besloten de meesten om verder naar het westen te gaan of naar familie in Rusland. Weinig mensen gaan terug vanwege het grote gevaar van raket aanvallen en beschietingen. Volgens de verhalen van de vluchtelingen is er een groot Russisch humanitair transport geweest naar het oorlogsgebied. Ze hebben wat goederen gebracht, maar nog veel meer mee terug genomen. Uit vele

fabrieken zijn de machines en apparaten mee terug genomen naar Rusland. Naar de mening van Mischa alleen om het leven voor de Oekraïners lam te leggen en later deze weer terug te brengen en dan voor zichzelf weer op te bouwen. (Ik moest hierbij denken aan een bekend Russisch spreekwoord wat zegt: Een VOS is graag Directeur van een kippen fabriek. Dan heb je zelf je maaltijden in de hand.) De mensen praten hier over het NOWIA RUSIA – het nieuwe Rusland. Separatisten hebben het gebedshuis van Loechansk geheel ingenomen. Dit is nu het parlamentsgebouw voor hen. Er zijn geen Christenen meer in Loechansk gebleven. Allen zijn naar buiten het oorlogsgebied vertrokken. Volgens hen willen de separatisten de weg vrij maken naar Mariopol om zo ruim baan te krijgen naar de Krim.

We bezoeken hier een klein huisje waar 3 families samen wonen. Walodja (51 jaar)die hier oudste is vertelt ons het volgende: Zijn dochter uit Merefa belde hem op en zei Papa jullie moeten hier naar toe komen want het is daar in Loechansk veel te gevaarlijk. Walodja en zijn vrouw spraken hierover maar wilden nog niet weg en konden ook niet weg want zo verteld hij, we hadden geen benzine voor de auto. Ze hebben dit in het gebed bij de Heere gebracht en vertrouwden erop dat Hij hen de weg zou wijzen die ze te gaan hadden. De volgende dag kwamen er mensen bij hen om stro en hooi te kopen wat bij hen nog gespaard was gebleven. Dit hebben ze kunnen ruilen voor Benzine waar ze de leidende Hand van de Heere in mochten zien. Diezelfde dag zijn ze vertrokken naar Merefa. Als je ziet hoe deze mensen in een erg kleine ruimte met drie gezinnen leven word je wel met innerlijke ontferming bewogen.

Concrete hulp voor de mensen is op dit ogenblik:

Matrassen, Levensmiddelen, Wasmachines, meubels en vloerbedekking.

Mischa zal hiervoor een aanvraag doen naar Mir Wam met concrete gegevens. In het westen is er volgens hem geen voorstelling van wat deze hulp voor hen betekent. Een meisje van 17 jaar leefde op een kale houten vloer. Ze heeft de Heere gevraagd of hierin voorzien mocht worden. Met een humanitair transport kwam er een stuk vloerbedekking mee wat zij heeft gekregen. Je begrijpt haar verwondering en dankbaarheid.

Onderwijs Merefa.

Bij de kerk in Merefa wordt door schoolkinderen de humanitaire hulp uitgeladen. In de kerk zijn 10 kamers ingericht als lokaal waar aan 10 klassen(70 kinderen) door ongeveer 16 school juffrouwen (ook deeltijd)les wordt gegeven. Op uitnodiging van Mischa die ook directeur van de school is bezoeken we 6 groepen. Als we de klassen binnen komen gaan al de kinderen gelijk naast hun tafeltje staan en groeten ons. In al de klassen heb ik de vraag gesteld wat de kinderen liever deden: Naar school gaan of vrij zijn. Alleen in groep 10 moesten de kinderen hierover even na denken. Al de andere groepen antwoorden spontaan dat ze liever naar school gaan. Dit betekent voor mij ook wel dat ze dan ook goed en fijn les krijgen.

De financiële kant van de school is een voordurende zorg. De kosten zijn per maand 16000 Grivny (ongeveer € 1000,00) en de inkomsten zijn gemiddeld 10000 grivny (€ 625,00). Van de staat ontvangen ze geen bijdrage. De leerkrachten krijgen 1000 grivny per maand. Hiermee kunnen ze de onkosten dekken. Erg verwonderd was ik erover met hoeveel opoffering en liefde de leerkrachten hun werk hier mogen doen.

Sergei

In de nacht van donderdag op vrijdag waren we om 00.30 uur bij Mischa aangekomen. Op mijn vraag of hij ook een diaken Sergei kent belt hij deze gelijk op. Midden in de nacht om 02.00 uur komt Sergei in huis bij Mischa. De vrijdag morgen om 05.00 uur zal hij vertrekken met een groep van 8 mensen om twee dagen bij een Weduwe in Wit Rusland te helpen verbouwen. Erg fijn was het weerzien, daar we in de jaren 2000-2005 ook veel met hem zijn opgetrokken. Sergei vertelde me dat hij nu als verantwoordelijke broeder is aangesteld voor een kleine gemeente 50 km van Merefa vandaan. Ze komen hier nog samen in een huis, maar lopen rond met plannen om een kerkje te bouwen. Heb hem de boekenlegger van Mir Wam gegeven met de vraag of hij een brief wil schrijven naar Mir Wam met de vraag om ondersteuning van ons met de Kerkbouw. Hij geeft aan dat hij dit zeker wil doen.

Erg fijn vond ik het dat ik een volle bananendoos met lectuur waaronder de complete serie van Matthew Henry hem kon meegeven. Om 04.00 uur liep zijn telefoon af als teken dat hij op moest staan. Een onverwachte maar fijne ontmoeting.

Vrijdagavond laat arriveren we weer bij Vitalek thuis in Belia Tserkwa. Na een goede nachtrust breng ik Jacob zaterdag morgen om 10.00 uur naar het vliegveld bij Kiev. Hij vliegt om 13.00 uur weer terug naar Duitsland. Zelf kom ik om 15.00 uur aan bij Lena en Anatoly in Zhytomir om daar de zondag te zijn.

Kerkbouw Zhytomir

De man van Lena “ Anatoly “ heeft met een andere verantwoordelijke broeder de grond gekocht waar ze nu op aan het bouwen zijn. Ze hebben er \$ 30.000,= voor betaalt. Het huisje wat aan hun huis vast staat wilden ze eerst ook aankopen. Eerst werd er \$ 20.000,= voor gevraagd maar toen ze dat gel bij elkaar hadden en wilden kopen vroegen ze er \$ 30.000,= voor. Dit hebben ze toen niet gedaan maar het geld in de kerkbouw gestoken. Er is afgelopen jaar erg veel werk verzet. Het dak zit er op, kozijnen staan er in en muren zijn al deels gestuukt. Als de kerk klaar is willen Lena en Anatoly tijdelijk in de kerk gaan wonen en hun huisje opnieuw bouwen. Die er geweest is en geslapen heeft begrijpt dat dit zeker geen overbodige luxe is.

Zondagmorgen was het avondmaal dienst. Totaal waren we met 10 volwassenen en een jongen van 12 jaar. Een broeder leest Zacharia 13: 6 En zo iemand tot hem zegt: Wat zijn deze wonden in Uw handen? Zo zal hij zeggen: Het zijn de wonden waarmee ik geslagen ben in het huis mijner liefhebbers. Wat moeten wij dan belijden dat deze profetie waar is geworden in het Nieuwe Testament maar ook heden ten dage nog steeds waar is. Wat is het dan een wonder dat er een volk is wat horen mag: Dit deed Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven.

Zelf mocht ik een stichtelijk woord spreken uit Rom 8 vers 22 en 23. Op onze reis van de achterliggende week hebben we gezien hoe er op vele plaatsen in deze wereld gezocht word onder de gevolgen van de zonde. En ook Gods volk zucht in zichzelf, verwachtende de aanneming tot kinderen. We mochten besluiten met vers 18 : Want ik houd het daarvoor, dat het lijden dezes

tegenwoordigen tijds niet is te waarderen tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden. De jongen van 12 jaar zei uit zijn hoofd heel Jesaja 53 op. Wat is het fijn als je mag zien dat jonge kinderen zich inspannen om Gods Woord uit het hoofd te leren. Na afloop van de dienst heb ik hem het grote platenboek van de Christenreize gegeven waar hij erg blij mee was.

Zondag middag zijn we naar de naburige gemeente Bernigiv geweest waar behoorlijk wat meer jeugd was. We hebben hier na de dienst vele fijne gesprekken gehad met de jeugd.

In de consistorie heb ik de gift overhandigd van Mir Wam voor de kerkbouw van Lena en Anatoly. Ze hadden aangegeven dit zo te willen zodat er een andere broeder bij was die ook getekend heeft voor de ontvangst van de gift. Ze zijn er erg blij mee. Duidelijk heb ik mogen zeggen dat het de Heere is die de harten neigt. We hebben samen met de vrouwen de Heere hiervoor gedankt.

De dank aan Mir Wam hoop ik door te geven.

Terugweg

Op de terugweg naar Turya Bystra heb ik verschillende vrienden bezocht.

In Kornoje ben ik bij Pavel en Galina Poelisjoek geweest. Het was al vele jaren geleden dat ik bij hen ben geweest. Het was goed om weer even bij hen te zijn. Ook bij Maria en Wietja was het fijn om hen weer te ontmoeten. Maria is de oudste dochter van Weduwe Luda uit Viry.

Maandag middag kwam ik aan in Viry. Mijn komst was al door Maria door gebeld. S 'avonds een gesprek gehad met Sachja Zumann de Dominee van Viry. Hij geeft aan dat ze een vergunning aanvraag hebben gedaan voor de nieuwbouw van de kerk. De huidige kerk staat op 2 meter afstand van de doorgaande weg en vaak overvol. Dit geeft behoorlijke overlast waardoor soms ook de diensten worden verstoort.

Er is al een stuk land aangekocht waar ze willen gaan bouwen. Ze verwachten begin volgend jaar met de nieuwbouw te kunnen beginnen. Het zal waarschijnlijk wel een 5 jaren plan worden om tot voltooiing te komen, dit ook financieel te kunnen opbrengen. Op mijn uitleg over Mission Mir Wam vraagt hij: Willen jullie ons ook helpen?

Dominee zal een brief schrijven aan Mir Wam zodat we ook deze aanvraag met het bestuur kunnen bespreken.

De volgende morgen wordt ik door de drie oudste zonen van Luda mee genomen om hun werk te bezien. Wat doet het me goed als ik zie en bemerk hoe deze drie broers met elkaar samenwerken. Waar liefde woont gebied de Heere Zijn zegen. Hartelijk neem ik afscheid van hen in de hoop dat de Heere deze band wil bestendigen.

De laatste 10 km naar Turya Bystra zijn bijzonder slecht. Het is al donker en het word steeds moeilijker om de grote gaten te ontwijken. En dan op nog 5 km te gaan gebeurt het. Een grote klap en mijn rechter voorband is lek. Nergens licht. Gelukkig komt er een auto langs met een jonge kerel die uit zijn auto springt en gelijk driftig aan het werk gaat. Na 20 minuten zit de reserve band eronder en kan ik verder. De volgende morgen bemerk ik dat ook de voorruit is gescheurd over 30 cm. Wat een pech. Nadat ik Jacob heb gebeld ben ik weer wat geruster. Hij zegt dat dat allemaal niet zo erg is als wij maar weer gezond thuis komen.

De woensdag morgen ben ik met Mischa naar de hout zagerij van Joeri geweest. Joeri is de man van Tanja en stapelt de hele dag gehakte hout blokken in een 2 m3 rek. Na een gesprek met zijn baas

over de prijzen van dit beuken hout begrijp ik dat ze de prijzen al aardig hebben afgestemd op de Europese markt.

S 'middags brengen we Mischa naar huis en halen gelijk Oma op bij het ziekenhuis. Ze was erg blij om Mischa na 2 weken weer te zien.

Donderdag morgen om 09.00 uur vertrekken Nelleke en Ik weer richting Holland. Even dacht ik bij de grens het passeer record te kunnen verbreken. Binnen 10 min hadden we de Oekraïense grens gehad, maar de Hongaar gooide roet in het eten. Uitgebreid doorzocht hij de voor ons staande auto en ook wij kregen uitgebreid een beurt. Na 20 minuten mochten we hier door en na een voorspoedige reis door Hongarije, Oostenrijk en Duitsland kwamen we vrijdag morgen vroeg om 04.30 aan in Gummersbach. Voor mij was het heerlijk rusten maar bij Nelleke kwamen er wat ongerechtigheden naar buiten. Gelukkig werd ze door de Duitse zusters goed verzorgd zodat we toch hier om 13.30 konden vertrekken. Bij Nelleke thuis aangekomen hebben we samen geëindigd met 2 korinthe 9 en de Heere gedankt voor zijn dragende en sparende handen en om Zijn verdere zegen over deze reis.